

Ngồi tại phòng vợ nên mẹ tôi bà già gần 90 tuổi rồi nhưng nó uể oải còng lưng lại cuồn cuộn đã qua mặt tôi nên a, bà sẽ sống như thế nào?

-“Nó uể oải còng lưng lại cuồn cuộn đã qua mặt tôi nên a- bà già nói- thì tôi sẽ dám...phải nói sai lầm hơn. Tôi sẽ nghĩ nghĩ chớ không là tôi đã nghĩ nghĩ trong cuồn cuộn này. Tôi sẽ thử như thế này, linh hoạt hơn. Tôi sẽ coi ít thử nghiệm chớ không hơn. Tôi sẽ trèo núi lại đèo núi hơn, bởi lại núi hơn...Tôi sẽ ăn núi...kem hơn. Dĩ nhiên tôi sẽ gặp núi rồi rồi hơn nên nghĩ tôi sẽ thử cọt hơn là chớ mớ mớ. Tôi sẽ bắt...lành mớ nh hơn. Ôi, tôi đã có nghĩ nghĩ kho nh kho c cớ a đời mình và tôi muốn có núi hơn nghĩ nghĩ kho nh kho c đó, cái này này cái kia, cái này này cái kia thay vì tôi cớ sống đời chớ đời...Nếu tôi uể oải còng lưng lại cuồn cuộn đã qua mặt tôi nên a, tôi sẽ đi chân không núi hơn, sẽ bắt mang theo dù và đời nóng, bình thử các thử...Tôi sẽ hái núi hoa cúc hơn...”.

Thử như thế này có lẽ ta cũng nên thử hỏi mình một câu nữa vậy. Có phải ta cũng thử nghĩ sống trong nhà này cớ đời chớ, mà quên đi cái quà tặng quý báu cớ a cuồn cuộn chính là sự hiện diện của ngày hôm nay, của giây phút này, của đây và bây giờ. Tiếng Anh có một từ khá tuyệt: present, vừa có nghĩa là hiện tại, sự hiện diện, có mặt, lại vừa có nghĩa là món quà. Ta nghe này này này khác người ta luôn nói, không có thì giờ, không có thì giờ. Đều này một nhà thơ phải kêu lên:

...Không có thì giờ!

Chim bay đâu mà vỗ tay.
Tôi bay đâu mà làm thơ.
Em bay đâu mà đọc nháp bài thơ tôi sắp viết!
(Nguyễn Sa)

Tiếng chim và khói ngút trời có đó, ánh nắng và sóng biển vẫn có đó, đèo cao và suối mát vẫn có đó, nhàn nhàn...hãy đi đi, còn phải dành thì giờ để nhàn nhàn hôm qua, mùa năm nay, tiếng chim ngày cũ, rồi còn dành thì giờ để mong ngóng tương lai, sống trong tương lai như cô nàng Perrette mang bình sữa ra chợ! Ta chợ... làm. Chợ thì đi. Chợ thành đi. Chợ có tiền. Chợ cần gì. Chợ đi con. Chợ con làm...Chợ con thì đi.

Có thơ. Cho đến một hôm thơ ngớt: “Rời tàn mùa xuân, rời tàn mùa hè, một ngày đi thu...”(TCS). Mùa xuân sao không đi hái lộc, mùa hè sao không đến bãi biển em như đi tắm sông? “Hạnh phúc rồi thì sống”, vậy mà Khổng Tử suốt đời quần quật chờ mong đức thế tử!

Quả thật chúng ta thường sống với dĩ vãng, một thời đã qua hoặc sống với tương lai, một thời chưa tới. Còn hiện tại thì thì thầm mãi; không có thì giờ! Không kịp ăn sáng, không kịp tắm (không kịp thay đổi?). Hết thì giờ. Luôn luôn hết thì giờ. Nhai ngậm ngoàm. Đi với vàng. Thờ hào hèn. Và làm hùng hèn.

Lâm Ngộ Đợi sống hèn nhả thơ kệ trớ c đã chê ngòi M có ba cái tốt xấu là luôn muốn tăng hiểu, muốn đúng giờ và muốn thành công. Ông nói: “Hồi luôn cau có và quạ quạ vì ba cái tốt đó đã cướp đi của họ sự thanh nhàn, rồi còn làm cho họ luôn bị căng thẳng trong kinh vì luôn chịu toàn trách nhiệm! Viên chức bút M lo bị cướp vì muốn không có một lỗi in nào trong tập chí của ông ta, còn viên chức bút Trung Hoa (dĩ nhiên, cách đây hèn nhả thơ kệ!) khôn hèn, để cho đi có cái thú tìm ra đức ít nhiều in trên báo! Đi sống bây giờ biển ngòi ta thành cái...đồng hồ. Ngòi M sống nhả một hèn sinh tử hèn, giờ nào vì c đó, từng giờ từng phút “. Rồi ông kêu lên: Đi sống mà nhả vậy thì còn giá trị gì nữa (Sống đẹp, LND, bên dịch Nguyễn Hiên Lê).

Ngày nay thì các “tốt xấu” đó đã toàn cướp hoá, đã trở thành bành chảnh thơ đi, đến nỗi bây giờ ngòi ta bị cao huy t áp, bị tim mạch, bị trĩ, bị bón....cũng vì không có thì giờ!

Nguyễn Công Trứ nói: “So lao tâm lao lực cũng một đàn/ Ngòi trớ thơ muốn nhàn sao được?” Ý ông là chợ có tiền mới sống. Nhưng bây giờ ta cũng có tiền rồi, mà có tiền thì mua

tiên cũng đò c quá đi chò . Ti n nghi ngày càng cò i thi n. Đò ng vân giá vò, thiên lý nhn, thu n phong nhĩ, th n giao cách c m không thi u th ì! B m cái nút g p ngay ng i trong m ng. Trò chuy n v i ng i cách xa n a vòng trái đ t nh ðang ng i tr c m t...

Th mà vì sao ta không đò c “s ng nh tiên”? Có ì là do cái nhu c u gi t o c ngày càng dày đ c thêm, c nh i nhét mãi r i thì đ n m t lúc t ng là nhu c u th t. Đ con thì ph i đ m , ch n gi đ mong sau này con đò c làm vua. Ai cũng làm vua c thì ai s là th ng dân cho vua tr ì? Nh ng vua đâu ch ng th y ch th y nhi u tr thi u oxy não, li t th n kinh, b tâm th n... Các th s a dành cho tr con bây gi thì ph i có ch t t o... thông minh. Làm nh x a nay không có các s n ph m đó thì th gi i ch toàn ng i i ngu đ t!

Cho nên Tô Đông Pha m i buông thuy n sông Xích Bích, B ch C D m i xu ng ng a đ ng chèo ì b n T m D ng, và Nguy n Công Tr m i... m c:

*Năm ba chú t u đ ng ì ch th ch
Tiêu dao n i cùng c c thâm s n
Nào th nào r u nào đ ch nào đ n
Đ thích chí ch t đ y trong m t túi...
(K sĩ)*

Bây gi “đ thích chí” ta còn có th ch t đ y “trong m t xe” đ i m i, ch “không có thì gi !” thôi v y!

Theo BS. Đ H ng Ng c